

Lønmodtageren og arbejdsgiveren har mulighed for at aftale et tidligere tidspunkt for tilbagevenden til arbejdspladsen.

Stk. 4. Den tid, en lønmodtager har været fraværende i henhold til stk. 1, medregnes ved beregning af anciennitet i arbejdsforholdet. Bestemmelsen vedrører ikke pensionsforhold.

Stk. 5. En arbejdsgiver må ikke afskedige en lønmodtager, fordi denne med det i stk. 2 nævnte varsel har fremsat krav om udnyttelse af retten til orlov, udnytter orlovsretten eller har været fraværende på grund af orlov efter § 11.

Stk. 6. Såfremt afskedigelse finder sted under det i stk. 2 nævnte individuelle varsel, under orloven eller i umiddelbar tilknytning til lønmodtagerens tilbagevenden til arbejdspladsen efter orlov, påhviler det arbejdsgiveren at godtgøre, at afskedigelsen ikke er begrundet i forhold omfattet af stk. 5.

Stk. 7. Afskediges en lønmodtager i strid med stk. 5, skal arbejdsgiveren betale en godtgørelse. Godtgørelsen, der ikke kan overstige 26 ugers løn, fastsættes under hensyntagen til lønmodtagerens ansættelsestid og sagens omstændigheder iøvrigt.

Stk. 8. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse, hvis en tilsvarende beskyttelse, som nævnt i stk. 5 og 6 mod afskedigelse m.v., følger af kollektiv overenskomst.

Stk. 9. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse, hvor beskyttelse mod afskedigelse følger af kollektiv overenskomst, men hvor der i overenskomsten enten ikke gives den pågældende adgang til godtgørelse eller der i overenskomsten gives adgang til en godtgørelse, der er mindre end den i stk. 7 nævnte. Kravet behandles ad fagretlig vej.«

9. § 15, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Orlovsydelsen til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der i de seneste 10 uger før orloven i gennemsnit har arbejdet for arbejdsgiveren 24 timer ugentligt eller derover, udgør et beløb svarende til 80 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«.

10. § 15, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Orlovsydelsen til deltidsforsikrede og til fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede, der ikke opfylder det i stk. 2, nævnte beskæftigelseskrav, udgør 80 pct. af arbejdsløsheds-

dagpengenes højeste beløb, jf. § 70 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«.

11. I § 19 indsættes efter stk. 7, som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Kommunernes udgifterne til orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere refunderes med 50 pct. af staten.«

§ 3

I lov nr. 436 af 30. juni 1993 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 12, hvorved § 55 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. er affattet, affattes § 55, stk. 5, således:

»*Stk. 5.* Et medlem kan efter det fyldte 60 år højst få dagpenge efter stk. 1 i 30 måneder. Et medlem, der ved udløbet af perioden i stk. 1, er fyldt 60 år, har ikke ret til ydelse efter stk. 2.«

§ 4

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovebekendtgørelse nr. 577 af 6. juli 1993 foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4). Kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, ungdomsydelse, kommunal aktivering, jobtræning, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.«

§ 5

Stk. 1. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Stk. 2. Loven træder i kraft den 1. januar 1994.

§ 6

Stk. 1. Uanset bestemmelsen i § 67 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik fungerer de nuværende medlemmer af Landsarbejdsrådet indtil den 1. juni 1994, ligesom rådets formand og dennes suppleant fungerer, indtil der er udpeget ny formand og formandsuppleant.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 67 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik fungerer de nuværende medlemmer og suppleanter af Ar-